

[Carsten Andersen]

let, fru Kirsten Lee. Selvfølgelig er der da mange politifolk, som laver et godt socialt arbejde. Det gør de i de frivillige organisationer. Det gør de en lang række steder, men det er forkert at blande socialt arbejde og politimæssigt arbejde sammen. Der ligger nemlig nogle faglige grundholdninger, som jeg lige har været inde på. Man skal ikke klandre de politifolk, som ønsker at arbejde socialt, for at de så går over i socialt arbejde. Hvorfor skulle de da ikke have lov til det? Lige så vel var der måske egentlig også brug for, at nogle af socialfolkene debatterede den måde, som politiet arbejder på, det er så en anden side af sagen.

Jeg takker for Kristeligt Folkepartis tilsagn om et grundigt udvalgsarbejde, og jeg skal også fra SF's side love, at vi vil føre opgaven videre med et grundigt udvalgsarbejde. Jeg håber da, at når vi får skabt klarhed over nogle af de ting, som vi med denne debat har fået konstateret hos regeringspartierne, er der måske en anden holdning til, hvordan SSP-arbejdet skal fungere fremover.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Jeg skal her udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 19.30.

Mødet udsat kl. 18.37

Mødet genoptaget kl. 19.30

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af lovforslag nr. L 121:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsmiljø. (Ledelsesansvar).

Af arbejdsministeren (Kirkegaard).

(Fremsat 17/1 90).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Taanquist (S):

Det lovforslag, der ligger her, kan vi umiddelbart tilslutte os. Det er godt nok, som det er. Det har ladet vente lidt længe på sig, men det er for så vidt i orden.

Men lovforslaget her er jo ikke nok, hr. arbejdsminister. Vi har stadig væk ikke fået straffe nok til, at visse firmaer ikke fortsat blæser på arbejdsmiljøloven. Vi har så sent som i går og i dag i medierne set en sag fra Hobro, hvor et firma nu for 7. gang bliver straffet efter arbejdsmiljøloven, og så vidt man kan forstå, er der yderligere to sager i gang mod det samme firma.

Det er kun ét bevis på, at det er noget helt andet, der skal til end det, som indtil nu fremgår af arbejdsmiljøloven og også af det lovforslag, som arbejdsministeren her har fremsat. Der skal straffe til af en størrelsesorden, så det ikke kan betale sig ikke at overholde arbejdsmiljøloven.

Jeg synes også, det må være ærgerligt for de firmaer – som der trods alt er mange af – som overholder loven, at se nogen, der næsten konsekvent ikke overholder den.

Jeg ved ikke, hvordan vi får domstolene til at idømme strengere straffe. Jeg ved godt, at der er noget med, at det altså er domstolenes område, og det er meget vanskeligt at få dem til at idømme strengere straffe, men det må vi se hvad vi kan gøre ved under udvalgsarbejdet, for det er utilfredsstillende, som det er.

Det er helt sikkert, at vi fra Socialdemokratiets side i hvert fald ønsker nye former for sanktioner indført. Vi ønsker f.eks. – og det vil vi tage op under udvalgsbehandlingen – at den for-tjeneste eller den fordel, der er opnået ved at overtræde arbejdsmiljøloven, skal kunne konfiskeres. Og frem for alt ønsker vi, at retten til at drive en virksomhed skal kunne fratages de mennesker, der gang på gang overtræder arbejdsmiljøloven. Så tror jeg endelig, vi får fortalt de mennesker, at arbejdsmiljøloven skal overholdes.

Jeg håber, at vi nu med den nye arbejdsminister kan få en dialog i gang i udvalget, og at vi